

Swalt, et mehhe lingad kattised, ja et nende te just kingseppa poest möda lähhäb, astub ta sisse ja ostab omma õnnetuma sõbrale pari uši sapaid. Reisiija tännab tedda tuhhat korda. Ja et Swalt niüid jubba kord hakkand head teggema, nääb ta ka, et waese mehhe kuub ja püffid aina kalfsus on, ja wiib tedda ka ride podi, ostab temmale ued rided selga, ja et asji täieline olleks, ka weel mütsi pähhä. Sel wiisil jai reisiija, felle rööm wägga suur olli, peast jalkuni ueste factud, ja olli ommas ehtes wisakas kül nähha. Rahhestkümnest rublast ollid 17 rubla wälja antud, ja üllejäänud rahhaga pididi weel sömine ja ö korter maffetud sama. Wimaks tulleswad möllemad trahteri ja siin annab Swalt perrenaese kätte wiimsed 3 rubla, ja pallub tedda, felle rahha eest woöra mehhele öhtusömist, ömaja ja teisel hommikul pruksoti anda. Helde Samaria mees nääb weel, kuidu waene tekäia söma lauda istub ja omma nälja kustutab, ja jättab wimaks tedda jummalaga, lubbades, et teisel hommikul taggasi tulleb. Ta lähhäb öhtul ilma omma kahhekümne rublata kasfarmi taggasi, teades et innimesed sedda, mis ta teinud, kül meletumaks wiifis peawad, agga omma süddames ni suur t römu tundes, et ta sedda ei wöinud ärramöista.

„Auus naber, kas olleksite ni hea, nattufe mo jure sisse astuda,“ hüdis teisel hommikul trahteri perrenaene ühhe lahke näulise mehhe waeta, kes

kohhastiku omma maja ulse wahhel teine pool ulitsat seisis. „Mis on siis teie söwimine, armas emmand?“ küssis teine. „Oh, auus naber, ma ollen wägga kimbus. Eile öhtu tulli mo jure üks soldat ühhe woöra-ma mehhega, kes mitte sönnagi meie teelt ei möista, ma arwan ta on jakslane; niüid ta läib perretoas seüna ja teüna, rägib ja näitab mitmet wiisi kättega agga mitte fegi majas ei sa temmast arru. Kas teie ei wöiks ni hea olla ja temmaga rälida?“ „Wägga hea melega!“ lubbas teine ja kui ta tuppä astus, kus meie reisiija üsna ilma nöuta seisis, terretas ta tedda lahkestes jaksatele: „Terre hommikut, wend! Terre ja rägi mulle mo isjamaast!“ Teise näggu löi röömsaks, ja hüdis: „Jummal olgu tännatud, on siin omneti üks innimene, kellega wöin rälida, teie ollete ka wiist siin wooras?“ „Jah muidugi! Ma nään, meie olleme ühhe rahwa lapsed möllemad. Agga kuhhu teie siis lähhäte?“ — „Hawre linna,“ wastas teine, — „mul on seal waene ja laps.“ „Oh waene luggu! ja mis on teie ammet?“ — „Ma teen Wartswaldi kellasid.“ „Näh inmet, siis on wiist seal teie sündimise paik?“ „Jah, nõnda se on!“ „Kust linnast?“ „S linnast.“ „Wöi S linnast ollete pärrit? Mis on teie nimmi?“ „Josep Jöts.“ „Kas on tössi! Ets olnud teie isal üks wend, kes wooramale läks?“ „Jah, ma mälletan weel sedda, et ma kül weike pois alles